

Ed.

221. Breytingartillögur

[55. mál]

við frv. til lánsfjárlaga fyrir árið 1982.

Frá meiri hl. fjárhags- og viðskiptanefndar.

1. Við 1. gr. Í stað orðanna „allt að 604 970 þús. kr.“ í 1. málslíð komi orðin: allt að 660 970 þús. kr.
2. Við 5. gr. Í stað orðanna „allt að 15 000 þús. kr.“ komi orðin: allt að 18 000 þús. kr.
3. Við 9. gr. Í stað orðanna „144 000 þús. kr.“ í 1. málslíð komi orðin: allt að 254 000 þús. kr.
4. 10. gr. orðist svo:

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð eða taka lán, er komi að hluta eða öllu leyti í stað ríkisábyrgðar, og endurlána þeim aðilum, sem tilgreindir eru í 3., 4., 5., 6., 7. og 8. gr., með þeim kjörum og skilmálum sem fjármálaráðherra ákveður. Þó skal jafnan liggja fyrir umsögn samkvæmt ákvæði 29. gr. orkulaga, nr. 58/1967, um að hitaveita verði þjóðhagslega hagkvæm, áður en lán til hitaveituf framkvæmda eru veitt.

5. Við 18. gr. Í stað orðanna „9 000 þús. kr.“ komi orðin: 9 832 þús. kr.
6. Við 20. gr. Í stað orðanna „26 730 þús. kr.“ komi orðin: 28 140 þús. kr.
7. Við 21. gr. Í stað orðanna „4 245 þús. kr.“ komi orðin: 5 130 þús. kr.
8. 29. gr. orðist svo, (jafnframt verði núverandi 29. gr. frumvarpsins 30. gr. þess):

Hverjum lífeyrissjóði, sem lögbundinn er eða nýtur viðurkenningar fjármálaráðuneytisins, sbr. 1. tl. D-liðar 30. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, er skylt að verja á ári hverju að minnsta kosti 40% af ráðstöfunarfé sínu til kaupa á skuldabréfum með fullri verðtryggingu til langs tíma af ríkissjóði, Byggingarsjóði ríkisins, Byggingarsjóði verkamanna, Framkvæmdasjóði Íslands og fjárfestingarlánasjóðum, sem viðurkenndir eru af fjármálaráðuneytinu og Seðlabanka Íslands og heimild hafa til verðtryggingar, sbr. VII. kafla laga nr. 13 10. apríl 1979. Ef sérstakar fjárhagsástæður einstakra lífeyrissjóða krefjast, getur fjármálaráðherra lækkað framangreint hlutfall.

Að því marki, sem þarf til að lífeyrissjóðir geti fullnægt ávöxtunarákvæðum í 1. mgr., er ríkissjóði og sjóðum þeim, sem um er rætt í 1. mgr., skylt að hafa verðtryggð skuldabréf til sölu og skal andvirði bréfanna ráðstafað samkvæmt lánsfjáráætlun ríkisstjórnarinnar. Þó skal ekki minna en 20% af ráðstöfunarfé lífeyrissjóða á samningssviði Alþýðusambands Íslands varið til kaupa á skuldabréfum Byggingarsjóðs ríkisins og Byggingarsjóðs verkamanna.

Fyrir 16. janúar skal hver lífeyrissjóður skila fjármálaráðuneytinu áætlun um ráðstöfunarfé sitt á árinu og af hvaða aðilum hann hyggst kaupa skuldabréf skv. 1. mgr., hvort tveggja sundurliðað eftir mánuðum. Að því marki, sem áform lífeyrissjóðanna í heild um kaup af einstökum aðilum samrýmast ekki lánsfjáráætlun, skal ráðuneytið eiga viðræður við sjóðina og í því skyni að ná samkomulagi um aðra kauptilhögun og ganga frá endanlegri áætlun sinni um kaup lífeyrissjóðanna að loknum þeim viðræðum.

Skuldabréfakaupum lífeyrissjóðanna skal dreift á árið í sem nánustu samræmi við það sem ráðstöfunarfé sjóðanna fellur til, og skal ráðherra með reglugerð kveða nánar á um tímasetningu kaupanna innan ársins.

Ráðherra skal ákveða með reglugerð lánstíma og lánskjör skuldabréfa sem lífeyrissjóðir kaupa skv. þessari grein. Í reglugerðinni getur ráðherra ákveðið sérstaka ívilnun í kjörum þeirra skuldabréfa sem keypt eru á tilskildum tíma.

Í janúar skal hver lífeyrissjóður senda fjármálaráðuneytinu skilgrein yfir ráðstöfunarfé liðins árs. Svo fljótt sem verða má eftir lok reikningsársins, þó eigi síðar en 1. júlí, skulu lífeyrissjóðir láta fjármálaráðuneytinu í té staðfesta ársreikninga sína. Ráðherra getur með reglugerð kveðið nánar á um framkvæmd þessarar greinar, þ. á m. hvernig skilgreina skuli ráðstöfunarfé lífeyrissjóða.